

[Jørgen Jørgensen (Ullerup).]

derigennem til bevarelse og højnelse af levefoden.

Efter min opfattelse må man i udvalget se at finde en formulering, så der bliver dispensationsmuligheder, f. eks. ved etablering af nye virksomheder, overtagelse af ældre virksomheder, f. eks. lægepraksis, og meget andet af lignende art kan naturligvis nævnes. For disse borgere er det en absolut nødvendighed, at de i årene umiddelbart efter starten har højere indtægter, end de har haft tidligere, for overhovedet at kunne komme i gang og for at kunne konsolidere virksomheden. Jeg vil også nævne, at f. eks. soldater, der må forlade deres erhverv for at aftjene deres værnepligt, har et rimeligt krav på, at der for deres vedkommende kan tages individuelle hensyn. Da vi, som jeg har nævnt, principielt er imod denne form for skatteudskrivning, må det være en given ting, at dette kun er en eengangforeteelse, ellers må loven tænkes meget mere igennem, end tiden har tilladt det. Jeg håber altså, at det er i overensstemmelse med det tilsagn, den højtærede finansminister har givet, når jeg i udvalget forventer en velvillig behandling også af de her nævnte spørgsmål.

Iøvrigt vil jeg gerne sige, at jeg opfatter forslaget om merindkomstskatten og de bestemmelser, den højtærede finansminister nævnte angående de nye forbrugsafgifters indflydelse på pristallet, som sammenhørende; det vil ikke blive modtaget med nogen glæde af den store del af den jævne befolkning, som hverken har merindtægt, eller hvis løn er pristålsreguleret, om denne side af regeringens økonomiske program skulle strande, således at det blev lagt over på andre. Det samme gælder selv-pensionister og mange andre. Jeg hilser iøvrigt finansministerens bemærkning om velstandstallet med tilfredshed. Jeg tror ikke, tiden er inde til at røre ved selve pristalsmekanismen, men jeg skal indrømme, at det ville være en vinding, om man kunne afløse det pristal, som kritiseres fra mange sider, også af dem, der skal nyde godt af det, med et andet begreb, der havde fast bund i hele landets produktionsliv og økonomi.

Den engelske nationaløkonom Keynes har engang sagt, at enhver skat i sig selv er uretfærdig, og det er derfor skattepolitikens opgave at kombinere alle disse uretfærdigheder på en sådan måde, at man kommer retfærdigheden så nær som muligt. Jeg har gerne villet nævne dette her, fordi jeg er fuldkommen klar over, at de befolk-

ningsgrupper, som rammes af merindtægts-skatten og pristalsreformen, vil betragte dem som skrigende uretfærdige. Men jeg tror, når man ser på hele skattebuketten, at den høje regering har gjort et ærligt forsøg på at efterleve denne læresætning.

Den såkaldte ungarleskat er dog måske det forslag, som vil vække den stærkeste modstand, og jeg skal ærligt indrømme, at jeg klart ser vanskelighederne ved på nogenlunde rimelig måde og uden at begå for store uretfærdigheder at gennemføre en beskatning som denne. Må jeg nævne et par eksempler, som viser vanskeligheden:

De ugifte tjenestemænd får jo i forvejen både lønmæssigt og skattemæssigt en hårdere behandling end deres gifte kolleger, og dette gælder både tjenestemænd i stat og kommune. Det er derfor forståeligt, når man fra tjenestemandsside interesserer sig for, at en ny lønningskommission kan blive nedsat, som kan tage hele problemet om tjenestemændenes forskellige lønningsgrundlag op til overvejelse.

Må jeg ligeledes nævne, at der jo også er en himmelvid forskel imellem unge, der er så heldigt stillet, at de kan bo hjemme hos deres forældre, der måske endda bor i en gammel, stor lejlighed til de billige huslejer, som er gældende for disse lejligheder, og de unge mennesker, der på samme lønvilkår er henvist til at søge ophold i dyre lejligheder eller værelser i nyopførte ejendomme og spise i pensionater o. s. v.; jeg taler her af egen erfaring. Og sådan kunne der naturligvis nævnes mange flere eksempler.

Jeg noterer naturligvis med tilfredshed, at denne skat ikke skal kunne ramme alders- og invaliderentnydere, og vil også mene, at man i alt fald burde indsætte en bestemmelse om, at ingen over 65 år kunne rammes af denne beskatning. Jeg har set i bladene, at man ikke kan regne med, at denne skat kan gennemføres. Det er muligt, at der under udvalgsbehandlingen vil vise sig så mange vanskeligheder, at man må lade den falde af rent tekniske grunde, men der er jo ingen, der vil benægte, at der blandt mange unge, både i byen og på landet, er en skatteevne, der under så vanskelige forhold, og hvor hovedopgaven er at begrænse forbruget, ikke altid bliver udnyttet. Jeg er enig med den høje regering i, at hvad man eventuelt må opgive på et område må skaffes tilveje på et andet. Ungdommen må iøvrigt heller ikke glemme, at den politik, der her søges gennemført, har til hensigt at genskabe stabilitet i vort pengevæsen, at gengive pengene deres købekraft, og at hvis man fortsætter ad inflationens vej, er det